

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 4T/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010118
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Zachar
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2019:6919010118.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Petrom Zacharom v trestnej veci obžalovaného C. C., nar. XX. XX. XXXX U. N., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4. septembra 2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný C. C. E. S. E. X. N.,
nar. XX. XX. XXXX U. N., trvale bytom N., G.. Y. XXXX/XX, okres Levice, bez pracovného pomeru,

je vinný, že

dňa 18. 10. 2018 v čase medzi 15.00 až 16.00 hod. z predajne OKAY Rimavská Sobota na Cukrovarskej ulici 5414/1D v Rimavskej Sobote, odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. Huawei Nova 3i, model PAR-LX1, čiernej farby, IMEI1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI2: XXXXXXXXXXXXXXXX, sériové číslo: S/N: B. v hodnote 426 €, tým spôsobom, že ho vo vyššie uvedenej predajni odpojil od zabezpečovacieho zariadenia, vložil si ho pod svoju osobnú pánsku tašku, ktorú držal v ruke a takto prešiel pokladničnou zónou bez zaplatenia za uvedený tovar, čím spôsobil pre spoločnosť OKAY Slovakia, spol. s.r.o. so sídlom Krajná 86, 821 04 Bratislava, IČO: 35 825 979, škodu vo výške 426 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona samosudca obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku samosudca obvinenému ukladá povinnosť zaplatiť pre poškodenú spoločnosť OKAY Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Krajná 86, 821 04 Bratislava, IČO: 35 825 979, škodu vo výške 426,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal dňa 21. 03. 2019 na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu na obvineného C. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora sp. zn. 1Pv 418/18/6609 zo dňa 20. 03. 2019.

Trestným rozkazom zo dňa 29. 03. 2019 bol obvinený uznaný vinným z prečinu krádeže a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne mu bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti OKAY Slovakia, spol. s r. o., IČO: 35 825 979, so sídlom Bratislava, Krajná 86, škodu vo výške 426,- Eur.

Obžalovanému C. C. bol trestný rozkaz spolu s obžalobou doručený dňa 12. 04. 2019. Proti tomuto trestnému rozkazu podal obžalovaný dňa 15. 04. 2019 odpor, teda v zákonnej lehote.

Na hlavné pojednávanie určené na deň 02. 05. 2019 sa obžalovaný neustanovil a svoju neúčasť ospravedlnil zdravotnými dôvodmi telefonicky v deň pojednávania.

Na nasledujúci termín hlavného pojednávania dňa 22. 05. 2019 sa obžalovaný opäť nedostavil, pričom doručenie predvolania mal vykázané a svoju neúčasť nijakým spôsobom neospravedlnil. Za účelom vydania príkazu na zatknutie obžalovaného, bolo hlavné pojednávanie odročené na neurčito.

Obžalovaný C. C. bol dňa 11. 06. 2019 zatknutý na základe príkazu na zatknutie príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru v Leviciach a v tento deň aj predvedený na tunajší súd za účelom výsluchu. Počas výsluchu obžalovaný uviedol, že je ochotný dostaviť sa na každé predvolanie súdu a po upovedomení o nasledujúcom termíne hlavného pojednávania uviedol, že v prípade jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní súhlasí, aby sa toto konalo v jeho neprítomnosti. Samosudca prepustil obžalovaného zo zatknutia ihneď na slobodu.

Pred začatím hlavného pojednávania dňa 26. 06. 2019 prítomný obžalovaný oznámil, že si chce zvoliť obhajcu a jeho meno súdu oznámi do troch dní. Za týmto účelom samosudca odročil hlavné pojednávanie a upovedomil obžalovaného, že v prípade ak plnomocenstvo svojho obhajcu nedoručí súdu v lehote 5 pracovných dní, bude mu uložená poriadková pokuta vo výške 500 €.

Pred začatím hlavného pojednávania dňa 04. 09. 2019 samosudca konštatoval, že obžalovaný nepredložil plnomocenstvo zvoleného obhajcu, preto mu podľa § 70 ods. 1 Tr. poriadku uložil poriadkovú pokutu za zavádzanie súdu vo výške 500 €.

Obžalovaný C. C. počas hlavného pojednávania vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu. Následne využil svoje právo a vypovedať odmietol.

Svedok R. E. ako zástupca poškodenej strany počas svojej výpovede uviedol, že sa o odcudzení mobilného telefónu dozvedel od svojich kolegov. Osobu obžalovaného nestotožnil. Uviedol, že vystavené mobilné telefóny sú napojené do zabezpečovacieho systému, ktorý spustí alarm v prípade, že niekto odpojí vystavený telefón. Na otázku prokurátora, prečo sa alarm nespustil v prípade odcudzeného mobilného telefónu, svedok odpovedal, že existujú spôsoby, akými sa spusteniu alarmu dá zabrániť. Jedným zo spôsobov je podlepenie s použitím žiletky. Druhým spôsobom je odlepenie fólie z telefónu tak, že fólia tam zostane.

Svedok Y. V. vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaného C. C. v deň odcudzenia mobilného telefónu osobne nevidel, teda ho nemôže identifikovať. Na otázku prokurátora odpovedal, že v tej časti predajni, kde sú vystavené mobilné telefóny sa v danom čase pohybovali dvaja muži a jedna žena.

K otázke zabezpečenia telefónov proti krádeži sa vyjadril, že ide o dva druhy zabezpečenia a to cez konektor alebo cez prísavku, ktorá sa montuje priamo na telefón. V prípade odcudzeného mobilného telefónu bola prísavka umiestnená na fólii telefónu, na ktorej aj zostala a z tohto dôvodu sa nespustil alarm. Obžalovaný požiadal, aby fólia, ktorú opisuje svedok, bola predložená ako dôkaz. Na otázku samosudcu, či vedia súdu predložiť požadovaný dôkaz, svedok po telefonickom overení si u svojich kolegov, či je fólia k dispozícii, uviedol, že fólia už nie je na predajni. Dodal, že jeho kolegyňa našla fóliu prilepenú na zabezpečovacom zariadení, takže tam bola, no nevie uviesť, čo sa s ňou následne udialo.

Svedok E. Q. uviedol, že si pamätá, že v daný deň videl obžalovaného aj s jeho manželkou - s tou pani, čo sedí pred pojednávacou miestnosťou - že boli v predajni približne 20 minút a keď odišli a on išiel cez predajňu v časti, kde sú vystavené telefóny, všimol si, že jeden telefón chýba. Overil si u svojej kolegyni, či telefón predala a keď povedala, že nie, išli sa spolu pozrieť na miesto, kde chýbal vystavený mobilný telefón a zistili, že tam zostala fólia, na ktorej bolo prilepené zabezpečovacie zariadenie, preto sa nespustil alarm. V čase, keď tam bol obžalovaný a skúšal telefóny, sa alarm spustil.

Na otázku obžalovaného, či svedok videl, že práve obžalovaný zobral mobilný telefón, svedok E. Q. odpovedal, že on to osobne nevidel, avšak na kamerovom zázname videl, že obžalovaný mal taštičku, ktorú si položil pred seba do blízkosti vystavených mobilných telefónov, odlepil fóliu z telefónu, ktorú spolu so zabezpečovacím zariadením vtláčil do medzery, ktorá tam bola a telefón si dal pod položenú taštičku a tak ho spolu s taštičkou odniesol preč. Na otázku obžalovaného, či svedok videl ten telefón pod taštičkou, svedok odpovedal, že videl, že ten telefón nezostal na mieste, na ktorom bol vystavený. Na otázku samosudcu, či obžalovaný skúšal viac telefónov a či pri niektorých spustil alarm, svedok E. Q. odpovedal, že áno. Na ďalšiu otázku samosudcu, či je možné, že obžalovaný takýmto svojím konaním skúšal spôsob, akým sú tieto telefóny zabezpečené, svedok odpovedal, že áno, a že sú dva spôsoby zabezpečenia a to na kontakt a potom nalepovacie zariadenie.

Svedkyňa A. N. využila svoje zákonné právo a vypovedať odmietla.

Svedkyňa J. Q. uviedla, že si pamätá, že prítomného obžalovaného aj s jeho manželku obsluhovala v daný deň dva alebo trikrát. Pôsobili na ňu serióznym dojmom, pýtali sa na telefóny a ich funkcie a keď odišla od nich preč, začal písať alarm telefónu. Zopakovalo sa to zhruba dvakrát, takže v domnienke, že čip je veľmi citlivý na dotyk pri manipulácii s telefónom, prilepila čidlo viac, aby to nepískalo. Išlo o úplne iný telefón, ako bol odcudzený. Odišla riešiť fakturáciu pre zákazníkov, následne za ňou prišiel kolega Q. s otázkou, či predala telefón, nakoľko si všimol, že jeden z vystavených telefónov chýbal. Po tom, čo si ujasnili, že telefón nikto nepredal, zavolała svojmu vedúcemu, že sa im stratil telefón. Tento ju informoval, že obdobný prípad sa stal v predajni vo Veľkom Krtíši, že im zmizol telefón. Túto informáciu si svedkyňa overila u vedúcej predajne vo Veľkom Krtíši, ktorá jej poslala fotku, na ktorej boli tí istí klienti, ako v čase zmiznutia telefónu u nich v predajni. Po komunikácii s ostatnými vedúcimi v iných predajniach vysvitlo, že aj v predajni v Rožňave boli tí istí zákazníci. V Rožňave získali aj ŠPZ auta, na ktorom prišli títo zákazníci. Na otázku samosudcu, či zákazníkom, o ktorom hovorí, je prítomný obžalovaný, svedkyňa J. Q. potvrdila, že sa jednalo o tohto človeka. Na otázku prokurátora, či obžalovaný mal pri sebe nejakú taštičku, svedkyňa odpovedala, že mal pri sebe malú čiernu kapsičku.

Podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku samosudca na pojednávaní prehral kamerové záznamy z prevádzky predajne OKAY Rimavská Sobota zo dňa 18.10.2018, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu.

Podľa § 269 Tr. poriadku samosudca prečítal nasledovné listinné dôkazy: zápisnice o trestnom oznámení, vyjadrenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Levice, príkaz na uchovanie a vydanie počítačových údajov, doklad k mobilnému telefónu, vyčíslenie škody, evidenčná karta vozidla, správu o povesti, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR, odpis registra trestov.

Po udelení slova na záverečné reči prokurátor uviedol, že vzhľadom na vykonané dokazovanie na dnešnom pojednávaní, teda vzhľadom na výpovede svedkov - najmä E. Q., čiastočne J. Q. a čiastočne Y. V. - má za preukázané, že obžalovaný skutok, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu, spáchal a navrhol obžalovaného uznať vinným v zmysle obžaloby a uložiť mu trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia s prihliadnutím na jednu priťažujúcu okolnosť a to, že už bol v minulosti

súdne trestaný. Čo sa týka náhrady škody, navrhol zaviazat' obžalovaného k náhrade škody vo výške 426,- Eur pre spoločnosť OKAY Slovakia, spol. s r. o., Bratislava.

Obžalovaný sa vyjadril, že nepopiera, že bol v menovaných predajniach elektroniky, avšak tvrdí, že telefón neukradol.

Súd pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo zásad ukladania trestov.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 37 písm. m) Tr. zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 48 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradit' neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania samosudca obžalovanému C. C. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a uložil mu povinnosť zaplatiť pre poškodenú spoločnosť OKAY Slovakia, spol. s r. o., so sídlom Krajná 86, 821 04 Bratislava, IČO: 35 825 979, škodu vo výške 426 Eur.

Vo vzťahu k uloženému trestu u obžalovaného samosudca bral do úvahy skutočnosť, že prevažuje pomer priťažujúcich okolností, nakoľko obžalovaný bol doteraz štrnásťkrát súdne trestaný, z toho desaťkrát za majetkovú trestnú činnosť a štyrikrát za trestné činy hospodárske. Za majetkovú trestnú činnosť bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov nepodmienečne a tento trest aj vykonal. Vo vzťahu k osobne obžalovaného samosudca vzhliadol predovšetkým tendenciu obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti a to najmä majetkového charakteru.

Obžalovanému C. C. samosudca uložil trestným rozkazom nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov a súčasne mu uložil povinnosť zaplatiť poškodenej spoločnosti OKAY Slovakia, spol. s r. o., škodu vo výške 426,- Eur. Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný odpor a následne sa vyhýbal účasti na hlavných pojednávaniach. Až po zatknutí obžalovaného príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru v Leviciach a jeho predvedení na výsluch na tunajšom súde, obžalovaný prisľúbil, že sa dostaví na každé predvolanie súdu. Napriek skutočnosti, že s termínom nasledovného hlavného pojednávania bol oboznámený počas

výsluchu a do dňa jeho konania mal obžalovaný dostatočný časový priestor na zvolenie si obhajcu v prípade, že to považoval za nevyhnutné, požiadal o odročenie hlavného pojednávania za týmto účelom tesne pred začatím hlavného pojednávania. Samosudca umožnil obžalovanému využiť svoje zákonné možnosti a odročil hlavné pojednávanie o viac ako dva mesiace s tým, že obžalovaný bol upozornený na skutočnosť, že ak tak neurobí, bude mu uložená poriadková pokuta. Obžalovaný si za takéto dlhé časové obdobie obhajcu nezvolil, ani nepožiadal súd o jeho ustanovenie. Samosudca toto konanie obžalovaného vyhodnotil ako zavádzanie súdu a obžalovanému uložil poriadkovú pokutu.

Obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť nevinný, využil svoje právo a odmietol vypovedať. Taktiež družka obžalovaného A. N.Á., ktorá je vlastníčkou a držiteľkou osobného motorového vozidla, na ktorom sa do jednotlivých predajní spoločne dopravili, odmietla vypovedať.

Obžalovaného stotožnil svedok E. Q. a uviedol, že po odchode obžalovaného a jeho partnerky z predajne si všimol, že v predajni chýba mobilný telefón. Opísal spôsob, akým bolo možné telefón odcudziť a opísal ako vyzeralo miesto, kde bol mobilný telefón vystavený. Uviedol, že spolu so svedkyňou J. Q. našli na mieste odcudzeného telefónu fóliu, na ktorej bolo prilepené zabezpečovacie zariadenie. Z pozorovania kamerového záznamu, kde obžalovaný mal taštičku, ktorú si položil pred seba do blízkosti vystavených mobilných telefónov, popísal spôsob, akým obžalovaný odcudzil mobilný telefón a to tak, že odlepil fóliu z telefónu, ktorú spolu so zabezpečovacím zariadením vtláčil do medzery, ktorá tam bola a telefón si dal pod položenú taštičku a tak ho spolu s taštičkou odniesol preč. Svedok uviedol, že obžalovaný sa zaujímal o viacero mobilných telefónov a niekoľkokrát pri tejto činnosti spustil alarm zabezpečovacieho zariadenia. Týmto svojím konaním tak získal vedomosť o tom, akým spôsobom sú jednotlivé mobilné telefóny zabezpečené.

Totožnosť a prítomnosť obžalovaného v čase odcudzenia mobilného telefónu potvrdila aj svedkyňa J. Q. - vedúca predajne - a uviedla, že obžalovaný sa zaujímal o viacere mobilné telefóny. Niekoľkokrát pri manipulácii s vystavenými telefónmi spustil alarm. Po odchode obžalovaného z predajne ju upozornil kolega E. Q. na skutočnosť, že jeden z vystavených telefónov chýba. Po nahlásení udalosti svojmu nadriadenému sa od neho dozvedela, že takýto prípad krádeže mobilného telefónu už mali v predajni vo Veľkom Krtíši, odkiaľ jej poslali fotku podozrivých zákazníkov a podľa tejto fotky zistila, že sa jedná o tých istých ľudí. Upozornili na takéto udalosti aj ďalšiu predajňu a to v Rožňave, kam následne títo istí zákazníci prišli, zaujímali sa opäť o mobilné telefóny, avšak nakoľko celý čas pri nich zostal zamestnanec predajne, nepodarilo sa im nič odcudziť. Zamestnanci predajne v Rožňave si zapísali evidenčné číslo vozidla, na ktorom sa podozriví zákazníci prepravovali. Toto evidenčné číslo prislúcha osobnému motorovému vozidlu vo vlastníctve družky obžalovaného A. N.C..

Z výsledkov vykonaného dokazovania má samosudca za preukázané, že obžalovaný napriek svojmu vyhláseniu, že sa cíti byť nevinný a krádež mobilného telefónu popiera, trestný čin krádeže spáchal. Obžalovaného usvedčuje kamerový záznam, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný C. C. a jeho družka A. N.C. sa pohybovali v blízkosti vystavených mobilných telefónov, obžalovaný tieto telefóny skúšal, čím zisťoval akým spôsobom sú zabezpečené proti krádeži. Výpovede svedkov toto jeho konanie potvrdzujú. Taštičku, ktorú mal obžalovaný so sebou, kládol počas skúšania mobilných telefónov do ich tesnej blízkosti. Pri mobilnom telefóne, ktorý odcudzil, využil skutočnosť, že na tomto telefóne bolo zabezpečovacie zariadenie umiestnené len na fólii telefónu, čiže po odstránení fólie z telefónu mohol tento vsunúť pod položenú taštičku bez toho, že by sa spustil alarm, nakoľko fólia zostala pripevnená k zabezpečovaciemu zariadeniu. Taštičku si pri odchode z predajne vzal tak, že ju chytil prstami za spodnú časť, čím spolu s taštičkou dokázal zobrať aj mobilný telefón bez toho, že by na seba pútal pozornosť. Tmavá farba taštičky a odcudzeného mobilného telefónu zabránila tomu, aby bol telefón pod taštičkou viditeľný. Podľa kamerového záznamu v čase od odchodu obžalovaného C. C. a jeho družky z predajne elektroniky až do doby, kedy zamestnanci zistili, že im v predajni chýba mobilný telefón, sa pri vystavených mobilných telefónoch nepohyboval nikto iný. Spôsob, akým obžalovaný odcudzil mobilný telefón, mal už odsúšaný a to v predajni elektroniky tej istej spoločnosti v meste Veľký Krtíš.

Na Okresnom súde Veľký Krtíš je proti obžalovanému C. C. vedené trestné konanie sp. zn. 3T/51/2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona. Toto konanie doposiaľ nebolo ukončené, nakoľko obžalovaný podal proti súdom vydanému trestnému rozkazu s nepodmienečným trestnom odňatím slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov a povinnosťou náhrady škody vo výške 599,- Eur, odpor a hlavné pojednávanie v tejto veci sa bude konať dňa 21. 10. 2019.

Súhrn nepriamych dôkazov svedčí v neprospech obžalovaného a s ohľadom na tieto skutočnosti samosudca rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia. prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného. (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech, (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech, (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli, (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli, (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci, (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.